Ч. 272. Четвер 21 (8) грудня 1905. Рік XV.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть року „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

З Ради державної.

На понеділковім засїданю палати послів відчитано між иньшими інтерпеляцию пос. Ґломбіньского в справі помноженя радників при найвисшім трибуналі касацийнім. — Міністер краєвої оборони Шинайх, управитель міністерства просьвіти Бінерт і управитель міністерства справедливости Кляйн відповідали на численні інтерпеляциї а відтак приступлено до дискусиї над пильним внесенєм пос. Шрайнера в справі наміреного підвисшеня тариф маніпуляцийних на зелізницях державних.

По бесїдї пос. Пешка против наміреного підвисшеня оплат маніпуляцийних промовив управитель міністерства зелізниць Врба і вказав на конечність того підвисшеня зі взгляду на недостаточні доходи зелізниць державних в виду потреби інвестициї, розширеня руху зелізничого і видатного побільшеня платнї персоналу в 1906 р., що буде вимагати богато мільонів. Підвисшенє оплат маніпуляцийних не буде механїчне і рівномірне, лиш приміпене до вартости товару і не принесе шкоди експортови. П. управитель міністерства покликав ся на мнїнє знатоків в справі конечности підвисшеня оплат а також і на ореченє палат торговельних в Кракові і Львові та доказував, що резолюцию субкомітету ради зелізничої правительство вже по більшій части увзглядпило. Підвисшенє доходів декотрих зелізниць державних було лиш переходове в наслїдок браку конкуренциї росийскої нафти і надходячого реченця виповідженя угод торговельних. То підвисшенє доходів не єсть однак тревале.

На то відозвав ся пос. Іро: Не треба уділяти рефакций інтересентам нафтовим в Галичині. — Управитель міністерства Врба виказував, що підвисшенє оплат маніпуляцийних буде переведене з увзглядненем інтересів населеня. Остаточно пильність внесеня і само внесенє ухвалено. Палата приступила відтак до дискусиї над пильним внесенєм пос. Кіттля о поліпшеню биту рільничого населеня. Кіттель домагав ся, щоби цїлу тоту справу передано комісиї рільничій.

П. міністер рільництва ґр. Букоа доказував на закиди, що рільництво австрийске не забезпечене достаточно в угодї торговельній з Німеччиною, що й в Німеччинї так само жалують ся на покривдженє німецкого рільництва в тій угодї. Коли відтак в тій справі промавляв пос. Пешка, прийшло межи ним а Всенїмцями до острої перепалки. Остаточно по промові пос. Іра внесенє пос. Кіттля ухвалено.

Опісля справу поліпшеня платнї авскультантів відослано знову до комісиї а то внаслїдок заяви управителя міністерства справедливости, що проєкт референта походить ще з 1903 р. а від того часу признано авскультантам значні ремунерациї і правительство має тепер намір розширити поліпшенє платнї ще на всїлякі инші катеґориї та що інтересовані не потерплять зовсім шкоди, бо і так правительство в найблизшім часї приступить до управильненя тої справи.

Відтак приступлено до залагодженя пильних внесень запомогових. Пос. Штайнер вносив, щоби всї внесеня передати правительству до увзглядненя. Бесїдник зазначив, що внесеня запомогові збільшають ся з кождим роком і було би найліпше, коли би правительство визначило якусь постійну суму на удїлюванє запомог та віддав єї краям до роздїлу під услівєм, що також і краї причинять ся якоюсь сумою до фонду запомогового.

В дискусиї домагало ся кількох бесїдників виданя закона запомогового і закона о обовязковім забезпеченю від огню. Остаточно ухвалено внесеня референта і резолюцию взиваючу правительство, щоби як найскорше предложило рамовий закон в справі обовязкового обезпеченя краєвого від шкід елементарних.

З черги приступлено до пильного залаго-

---

1)

Між товаришами.

(З росийского — К. Станюкевича).

I.

Вскорі потім, як корвета виїхала в свою сьвітову подорож, або як моряки казали „в далекий сьвіт“, занедужав Іван Артемєв. В зимних і студених днях пізної осени перестудив ся і набавив ся сильного запалїня легких. Артемєв був цїлком молодий моряк, здоровий як дуб, червонолиций, хороший, з чорним волосєм, спосібний моряк і знаменитий весляник. Недуга протягнула ся. Молодий моряк нидів в очах.

Коли корвета по місяци приїхала до Бресту, оглянув єго молодий корабельний лїкар, котрий перед якими пятьми лїтами окінчив московский університет; оглядав єго довго і уважно. Поволи обпукував висохлі, пожовклі, ще не давно так сильні груди Артемєва, з котрих тепер остро виступали ребра, і заявив капітанови, що Артемєва треба вичеркнути з лїсти корвети і полишити в морядкім шпитали в Брестї.

— Чи з ним так зле, докторе?

— Дуже зле... Ґальопуючі сухоти!

— Нема надії виратувати єго?

— Після моєї гадки нема ніякої — відповів лїкар з великою повагою молодого лїкаря і зробив ще поважнїйший вид.

— Шкода, що треба бідолаху лишити, аби умирав між чужими людьми... але що дїяти? На всякий спосіб буде єму в шпитали лїпше, як у нас на корветї. У нас в лязаретї недужим погано, що?

— Для тяжко недужих справдї не добре. Каюта мала. Мало воздуха, ніякої вигоди...

— Так, так... Ви то сказали Артемєви?

— Ще нї. Скажу єму ще нинї, а завтра, коли позволите, завезу єго сам до шпиталю і передам французским лїкарям.

В годину по тій розмові увійшов лїкар трохи розворушений, але на вид спокійний, до лязарету, малої, чистої каюти, котра була положена на горішнім покладї. Мимо перевітрюваня через отворені двері заносило в каютї душним, вогким воздухом і лїками. Стояли в ній чотири ліжка, по два при кождій стінї, уміщене одно над другим. Три з них були порожнї, а на четвертім, що стояло на земли, з головою до стіни оберненою лежав одинокий недужий на корветї, моряк першої кляси, Іван Артемєв.

Лежав з широко отвертими, великими, блискучими, поважними очима, в котрих видко було глубоку задуму, як то часто лучає ся у тяжко недужих. Єго запале, темне лице з остро кінчастим носом, з прозрачними ніздрями, довгою бородою, покритою темним неголеним волосєм, з червоними пятнами на запалих лицях, з вистаючими мушкулами на голові і сухими, горячими губами, було спокійне, хороше і блїде як полотно. Видко було сейчас, що смерть вартує чатуючи над тим ще сильним і до недавна так здоровим тілом.

На вид лїкаря о такій незвичайній порі підніс Артемєв голову з подушки з мокрим на висках волосєм і знов єї опустив. Єго воскові, худі і довгі пальцї з довгими, жовтими нігтями скубли біле, вовняне покривало, а недовірчивий погляд стрітив входячого з питаючим жахом.

— Ну, брате, маєш все ще горячку? — спитав лїкар неприродно веселим і байдужним голосом, надіючи ся в той спосіб розвеселити недужого, однако сейчас почув якесь заклопотанє перед наляканим поглядом моряка.

— Заєдно горячка, ваше благородіє, впрочім нїчого менї не хибує. В серединї нїчого не болить, ваше благородіє — відповів Артемєв живо.

І між тим як він все ще глядїв з недовірчивою цїкавостию на лїкаря, додав поспішно:

— Коби я лиш міг позбути ся горячки, то знов прийшов би до сил, ваше благородіє... Лише горячка... не уступає...

Крізь єго глухий голос пробивала ся надія. Він очивидячки силував ся, аби перед лїкарем видати ся веселим і не так слабим, немов би зродило ся в нім якась неясне причуте єго ворожих намірів. І недужий хотів єго обманути.

Лїкар, добродушний і лагідний Москвич, котрого єго званє не зробило ще так затвердїлим, аби міг рівнодушно глядїти на людскі муки, повісив голову, аби укрити свое мимовільне заклопотанє, кашельнув і сказав тим самим неприродним і байдужним голосом, причім старав ся оминути цїкаві, чорні очи недужого:

— Іменно, горячка! То головна річ, она мусить уступити! Ти прийдеш до здоровля...

дженя ряду справ запомогових. Пос. Добошиньский реферував о пільгах податкових для Інсбрука, що й ухвалено без дискусиї. Відтак без першого читаня передано прелімінар на 1906 р. комісиї буджетовій.

Опісля відчитано цілий ряд інтерпеляций, межи иньшими інтерпеляцию пос. Беркса і тов. з причини вістий в часописях, будьто би для успокоєня Мадярів був намір перенести спільне міністерств скарбу до Будапешту. Інтерпелянти запитують, які кроки підпринято в цїли береженя інтересів сеї половини Монархії а особливо чи справа Босни і Герцеґовини позістане й дальше у Відни.

На тім закінчили ся наради а віцепрезидент палати Кайзер подав до відомости, що повідомить послів письменно о реченци слїдуючого засїданя і пожелавши послам веселих сьвят та щасливого нового року, закрив засїданє.

Вісти полїтичні.

Справи парляментарні. — Відрочене угорского парляменту і проєкт угорскої ординациї виборчої. — Поди в Росиї. — Конституция в Чорногорі.

Палата панів ухвалила вчера без дискусиї провізорию буджетову, закон в справі тимчасового управильненя відносин торговельних з Італїєю, закон о зелїзницях льокальних, закон в справі підпираня маринарки торговельної і кілька инших помeнших предложень залагоджених палатою послів.

Ходить чутка, що перше засїданє палати послів по сьвятах буде скликане на день 16 сїчня 1906 р. — Ґр. Войтїх Дїдушицкий скликав парляментарну комісию Кола польского на засїданє до Відня на день 4 сїчня.

Вчерашний день на Угорщинї минув спокійно і закінчило ся лиш на протесті против відрочення. Будинок парляменту стерегла поліция і не перепускала нікого без леґітимациї. В палатї послів не явив ся нїхто з правительства, анї президент кабінету анї міністри. На початку засїданя заявив президент Юст, що одержав від фельдцайґмайстра (на президента міністрів! — Ред.) ґен. Феєрварі́го рескрипт монарший, відрочуючий сойм до дня 1 марта. В палатї настало велике заворушенє і піднялись крики: Ганьба! Скандал! Відтак промовив ґр. Апоний і мотивував внесенє сполучених опозицийних партий слїдуючого змісту: Палата послів заявляє, що теперішнє відрочене парляменту за помочию королївского рескрипту єсть незаконне, бо суперечне з постановами арт. X. закона з 1867 р. Сойм висказуєз тої причини жаль і порікає поступованє дорадників корони, котрі предложили таку дорогу, а приймає відроченє палати лиш длятого до відомости, що не хоче утрудняти ситуациї. Рівночасно протестує палата послів против того, щоби з того поступованя палати, яке єсть лиш наслїдком взглядів на народний інтерес, пересуджувано о будучих подіях на шкоду народного права.

Опісля мотивував ґр. Тіша становище лїберальної партиї і заявив, що хоч партия не годить ся з мотивами ґр. Апонія, змушена єсть голосувати за внесенєм з причини виімкового стану, в якім знаходить ся парлямент. — Социялїст Мезеффі ставив внесенє, щоби не приймити рескрипт короля до відомости, лиш вести наради дальше. Остаточне внесенє пос. Апонія ухвалено майже одноголосно, а по списаню протоколу засїданє закрито.

Угорска ґазета урядова оголосила проєкт загального права виборчого, виготовленого міністром Крістоффім. Проєкт той містить в собі 12 параґрафів. Найважнїйші постанови сего проєкту суть слїдуючі: Управнений до голосованя єсть кождий горожанин, мужчина, котрий скінчив 24 рік житя і уміє читати та писати. Послом може бути вибраний той, хто найменше 10 лїт єсть угорским горожанином і говорить по мадярски. Не може бути вибраний послом той, хто був караний за злочин підбурюваня одної народности против другої. Кождий округ виборчий вибирає одного посла, але округи такі мають бути поділені на кілька менших. Голосованє буде безпосереднє і тайне, за помочию карток. Коли би двох кандидатів одержало однакове число голосів, то жереб рішає між ними. Теперішне число послів і час каденциї парляментарної позістають без зміни. Всї особи, котрі вже нинї мали право голосованя, задержать єго через дві каденциї законодайні, хоч би й не уміли читати і писати. — В мотивах до сего проєкту каже правительство, що дотеперішний стан не дав ся вже довше удержати і що після дотеперішного стану Мадяри серед виборців творили 50 процент а після нового будуть творити 61 процент. Найбільшу користь з нового закона виборчого будуть мати робітники, бо коли доси голосувало їх лиш 40.000, то від тепер буде їх голосувати 800.000.

Побіч революцийного віє тепер з Росиї і реакцийним духом. Здаєсь, як коли-б власти державні добували всїх сил, щоби опанувати теперішний рух революцийний а в тій цїли й старають ся позискати собі найважнїйші основи сили: войско і селяньство. З Петербурга й инших міст доносять о численних арештованях а польскі ґазети нотують вість з Варшави, після котрої міністер справ внутрішних Дурново видав слїдуючий тайний окружник до всїх начальників поліциї: Приказують вислїдити всїх проводирів, аґітаторів і керманичів руху против правительства, руху полїтичного і рільного і инших осіб, а відтак умістити всїх в місцевій вязници в цїли поступованя з ними відповідно до розпорядженя міністра справ внутрішних.

В сувальскій ґубернії (в царстві польскім), що припирає на північнім всходї до прибалтийских провінций, заведено в трох повітах воєнний стан, мабуть з тої причини, щоби збройна революция з Курляндиї не перенесла ся і до сих провінций. А відносини в Курляндиї суть дуже невідрадні. До „Нов. Времи“ так доносять з Мітави: Власти державної в Курляндиї тепер зовсїм нема. Цїла провінция єсть в руках повстанців. Поліцию зовсїм прогнано. Малї відділи войска, що були по селах, повстанцї поубивали, або они повтїкали до більших міст, не могучи ставити опір повстанцям. Всї войска, стягнені до Мітави і Лябави, держать ся в дефензиві. В Тукум (в Курляндиї, на північний захід від Мітави) повстанцї побили одну компанію і одну шкадрону драґонів, причім згинуло 30 вояків і підполковник. Лотиші поперетягали на улицях дроти, а відтак підпалили дім, де було войско; коли перецуджені вояки втїкали, путали ся в дротах а тодї Лотиші стріляли до них. Трупам повідрубували повстанцї руки, повідрізували уши та видовбали очи.

Дневний приказ до войска оголосив царский указ з дня 18 с. м., котрим підвисшає платню для вояків всїлякого рода оружия і заряджує поліпшенє харчу. Крім того мають вояки діставати теплі колдри, білє і мило. Ходить чутка, що правительство росийске задумує всї домени здібні під управу продати селянам за малу цїну і на рати. Обшар тих маєтностий державних виносить 120 міліонів десятин.

Наконець і Чорногора діждала ся конституциї. Князь чорногорский виголосив вчера на зборах делеґатів бесіду, в котрій сказав, що для добра Чорногори треба було конче знести самодержавіє. Він зробив то сам добровільно без ніякого напору, бо на нїм спочивала занадто велика одвічальність. Скупштина має ухвалити конституцию і закони: войсковий фінансовий і віроісповідний. По бесїдї престольній зложив князь присягу на конституцию.

Новинки.

Львів, дня 20-го грудня 1905

— **Є. Е. п. Намістник** ґр. Андрей Потоцкий повернув вчера по полудни з Відня до Львова.

— **Впресьв. Митрополит** Андрей Шептицкий повернув вчера з Крехова до Львова.

— **Новий уряд почтовий** увійшов в житє дня 1 с. м. в Башни долїшній, чесанівского повіта зі звичайним кругом дїланя і назвою „Башня долїшна“. Місцевий округ доручень нового почтового уряду буде становити громада і обшар двірский Башня долїшна, а замісцевий громади і обшари двірскі: Башня горішна, Гута кришталева, Сїнявка і Райхав, як також обшар двірский Борова гора.

— **Середно-европейский час у Львові** рішила — як звістно — завести громадска рада з днем 1 сїчня 1906 р. Стане ся то в той спосіб, що дня 31 грудня о годинї 12 в ночи годинник

подужаєш... о тім нема що говорити... не сумніваю ся о тім...

Він на хвилю перервав, підняв голову і стрітив веселий, певний погляд недужого.

І мимо пригноблюючого чувства, яке заволоділо єго серцем при тім погляді, говорив дальше ще веселїйше і певнїйше як перед тим:

— Очевидно подужаєш... будеш знов сильним паробком... але до того треба, аби ти пішов на землю... на кораблі не прийдеш до здоровля... розумієш?

— Куди на землю? — шепнув недужий наляканий і засумований, немов здивований.

— Тут, в Бресті, до шпиталя!... Там дуже добре... там скоро прийдеш до себе!... А коли будеш здоровий, підеш до Кронштадту, а звідтам на село, до дому... Я виставлю тобі таке письмо.

Весь звучало прекрасно; але вже по перших словах появила ся в очах і лици молодого моряка така тревога, розпука і сум, що лїкар закінчив свою бесїду цїлком не так весело і безжурно, як був єї зачав.

Якусь хвилю лежав недужий глубоко тронутий, немов би скаменїв.

Вкінци сказав з розпучливим благанєм.

— Ваше благородіє! Будьте менї батьком! Не висилайте мене з корвети! Позвольте менї тут лишити ся! Зробіть менї ту Божу ласку!

Лїкар почав єго уговорювати. В шпиталі прийде певно знов до себе, а тут недуга довго протягне ся...

— Ваше благородіє! Змилосердіть ся надімною... Коли Господь не зішле менї полекші, то позвольте менї хоч умерти між товаришами, а не тут в чужім краю!

Він закашляв ся зі зворушеня. З єго груди добув ся зловіщий, глухий голос, щось немов би клекотїло там в середині. Єго великі хороші очи глядїли на лїкаря так благаючо, що молодий лїкар почав хитати ся.

(Дальше буде).

на ратуши буде задержаний на 36 мінут. Заведене середно-европейского часу буде мати для мешканців міста досить велике значіне вже хочби тому, що усуне дуже часті непорозуміня при виїзді зелізничими поїздами. Також для дітий, що йдуть рано до школи, буде та зміна численя часу, особливо в зимі, дуже пожаданою полекшою.

— Нові вибори членів ради повітової в Перемишли назначило ц. к. Намістництво з сільських громад на день 6, з сільських громад на 7, з круга найвисше оподаткованих в промислі і торговли на 8, а з більшої посїлости на 9 лютого 1906 р.

— Зелізниця Львів-Підгайці. Дня 14-го грудня с. р. уконституовала ся надзираюча рада товариства зелізниці Львів-Підгайці. Предсїдателем вибраний гр. Роман Потоцкий. В склад надзираючої ради увійшли посли др. Гломбиньский і др. Шецель, директор краєвого зелізничого бюра Кулаковский і пп. Литиньский, Трачевский і Третер. Правительственним комісарем назначений др. Вик, секретар в міністерстві зелізниць.

— Найдост. Архикнязь Отто, котрий — як звістно — тяжко занедужав був і мусїв піддати ся операциї, перебув ей щасливо і — як доносять тепер з Відня — має ся значно лїпше.

— З причини снїжних заметий здержано цїлий рух на зелізничім шляху Долина-Вигода дня 18 с. м. аж до відкликаня.

— Крадїж тютюну в винницкій фабрицї. Львівска сторожа скарбова викрила в фабрицї тютюну в Винниках крадїж тютюну і повідомила о тім генеральну дирекцию тютюнового монополю у Відни. Справу розбирає тепер слїдчий судия на місци в Винниках.

— Пригода на зелїзници. Особовий поїзд, що ішов з Борислава до Дрогобича, наїхав в неділю на 18-лїтного Райха, сина властителя копальні нафти і 16-лїтну Амброзівну, дочку зелізничого будника і покалїчив обоє на смерть.

— Епідемічне запалене мозкових оспон прокинуло ся і знов сильно розширює ся на прускім Шлезку. В послїдних днях занедужало на ту пошесть кількадесять осіб, з котрих кілька вже померло. Також в деяких охрестностях Позназньщини було кілька случаїв тої недуги.

— Еміґранти з Росиї. Вчера перед полуднем замість одного прийшли до Кракова два особові поїзди з Підволочиск, наслїдком великого числа утїкачів з Росиї. Богато між ними учеників і дітий з родинами.

— Окрадене ґрафині Льоняй. В ночи на 14 с. м. вдер ся невислїджений доси злодїй до замку гр. Льоняй в Бодрог-Оляні і украв вертгаймівску шафку, в котрій находило ся богато дорогоцїнностий графинї Льоняй, вдовиці по архикн. Рудольфі.

— Пожар фабрики. В прядільни в Терніц (Дол. Австрия) вибух в четвер огонь, в наслїдок чого згоріла цїла фабрика. Огонь повстав від колеса, яке заняло ся від надто швидкого обороту. В огни згоріло також кілька робітників, а ще більше потерпіло значні опареня.

— Дрібні вісти. Громадска рада в Щирци порішила завести з днем 1-го січня середно-европейский час. — Зелізнича служба північної зелізниці почала в суботу обструкцию, а наслїдком того спізняють ся поїзди з Відни до Львова. — В Загребі помічено в неділю в ночи трикратне землетрясене, а то о годині 11 мін. 8, 12½ і 1 мін. 25. — Угорске кореспонденційне бюро доносить, що в місточку Лїппа арештовано онодги тамошного міщанина Андрія Патіка і его двох спільників під закидом фальшованя одно- і пятикоронових монет. — Дня 13-го с. м. обходжено в Новім Санчи дуже торжественно 250-ті роковини відпертого нападу Шведів. Того бо дня в р. 1655 ударили новосандецкі міщани разом з доохрестними селянами і шляхтою на бушуючих в околици Шведів і цїлком їх розбили. — П. Володислав Шийковский, властитель друкарнї при ул. Коперника ч. 5 у Львові, обходив в неділю 50-лїтний ювилей своєї друкарскої працї. — З Пелчиньского ставу добули онодги тїло якогось мужчини, середного віку, що утонув ся перед кількома днями. На білю небіжчика найдено знак П. Т. а в кишени зелізничий білєт з Черновець до Львова. Показало ся, що топільником є пропавший Франц Маликевич, урядник бук. прав. з Черновець. — В Дрогобичи арештовали власти возьного тамошного староства, Ів. Ґавловского, з причини довершеної ним крадежи около 200 К з бюрка секретаря Криси.

— Пропавший державний урядник. Франц Маликевич, асистент рахунковий в буковиньскім правительстві, одержав був дня 31. жовтня с. р. відпустку на два тиждні і не повернув до служби й до нинї, мимо того що речинець єго відпустки минув ще 13. листопада с. р. Згаданого асистента завзиває тепер президия буковиньского правительства в урядовій „Czern. Ztg." явити ся до 6 тиждpoints в уряді і оправдати своє самовільне продовжене уділеної єму відпустки, бо в противнім случаю утратить службу державну.

— Процес о шпіґунство. Дня 15 с. м. розпочала ся перед карним трибуналом у Відни розправа против зелізничого інжинїра, італїяньского піддaного Петра Контіна і его любовниці Викториї Недоби, обжалованих о те, що шпіґували войскові тайни в користь чужої держави. Тою чужою державою єсть Італїя. Акт обжалованя закидав Контінови, що він на порученє італїяньского ґенерального штабу і італїяньского войскового аташе у Відни збірав при помочи своєї любовниці рисунки і фотоґрафічні знимки ріжних стратеґічних місць в Дальматиї і Істриї. Розправа тревала два дни. Суд засудив Контіна на 4 роки вязниці, а єго любовницю увільнив.

— Жертви на будову камениці для Бурси св. Володимира В. в Самборі позволило ц. к. староство в Самборі до ч. 26731 збирати до 1. марця 1906. Просимо проте умильно Впр. оо. Пароxіян і ч. начальників громад заняти ся ревно сею справою, позаяк Виділ Бурси приневолений вже з весною розпочати будову. — *Від Виділу Бурси св. Володимира В в Самборі.*

— З драматичного товариства ім. І. Котляревского у Львові. З заповідженних товариством відчитів другий з ряду буде читати проф. Антін Крушельницкий на тему: Літературна творчість Михайла Коцюбиньского. Відчит відбуде ся в суботу дня 23. грудня с. р. о год. 6 вечером в комнатах тов. „Руска Бесїда" (Ринок ч. 10. I. пов.). Дохід з добровільних датків призначений на фонд будови театру. Гостям дуже раді.

— Циґаньска війна. В Паветте, місцевости в Істриї — як доносять з Триесту — звели з собою сими днями правдиву битву дві циганські шайки. Шайка Левакoвича, зложена з 17 осіб, напала на ворожу собі шайку Годоровича. Противники бороли ся лопатами і дручками, причім погиб один старий циган з шайки Годоровича, а по обох сторонах було досить тяжко ранених. Завзятій борбі, що відбувала ся в ночи, зробила конець жандармерия, котра арештувала десятьох циганів, а ранених відставила до найблизшого шпиталя.

— Сила волї. Перед кількома днями відбула ся на віденьскім університеті промоция п. Мільовоя Яковлевича на доктора прав. Він походив з Славонії, прийшов до Відня яко фризиєрский помічник і отворив собі пізнїйше сам голярню. Позаяк мав велику охоту до науки, використовував вільний час і скінчив яко приватист ґімназияльні студиї. Опісля учив ся на університеті прав і здав перед трема роками перший державний іспит. Відтак скінчив курс віденьскої торговельної академії і продовжав свої правничі студиї, аж доки їх зовсїм не скінчив, при чім удержував ся з працї своїх рук. Дня 17 падолиста 1905 р. зробив послїдний іспит і став доктором прав.

Телеґрами.

Будапешт 20 грудня. Бар. Феєрварі виїхав нинї до Відня.

Будапешт 20 грудня. Ґубернатор Реки ґр. Сапарій під вражінем вчерашного голосованя в палатї послів і палатї панів подав ся до димісиї.

Петербург 20 грудня. До „Нов. Время" доносять з Москви, що представителї революцийних партий оголосили манїфест, взиваючий робітників і войско до утвореня республики демократичної. Тон того манїфесту єсть того рода, що навіть радикальні ґазети не могли зважити ся єго оголосити.

Петербург 20 грудня. Служба зелїзнича в Москві прилучила ся до загального страйку. З тої причини тутешна рада робітнича ухвалила розпочати нинї в полуде о 12 год. страйк. Також в Москві ухвалено вчера вечером розпочати нинї загальний страйк; лиш робота при водопроводах має бути удержана.

Петербург 20 грудня. На вчерашнім засїданю „Союза Союзів" подано до відомости, що в Севастополи вибухла знов революция. Місто Харків має знаходити ся в руках повстанців, котрі вибрали нову раду міску, а она ухвалила для повстанців 10.000 рублів. — З Тифліса наспіла вість, що від 12 с. м. настали там знову криваві бійки межи Вірменами а Татарами.

Петербург 20 грудня. Социялїстична часопись „Северний Голос" оголосила відозву центрального комітету „Всеросийского Союза" до войска всїх родів оружия, в котрій взиває ся офіцирів, вояків і урядників ґвардиї, армії і фльоти, щоби приступили до союза. Цїлию того союза єсть підпиранє свободолюбивого руху, скликанє конституанти на основі загального, безпосередного, тайного голосованя, переведенє реформи армії і устрою державного. Тактика союза буде опирати ся на тім, щоби не уживати оружия против тих, котрі борють ся о свободу, удержувати порядок, боронити горожан від наспльств і довести до страйку армії в цїлій Росиї. Наконець обіцює союз поміч всїм тим, що потерпіли би яку шкоду.

Господарство, промисл і торговля.

— Цїна збіжа у Львові дня 19 грудня: Цїна в коронах за 50 кільо у Львові. — Пшениця 7·90 до 8·10; жито 6·10 до 6·20; овес 6·20 до 6·40; ячмінь пашний 6·10 до 6·40; ячмінь броварний 6·60 до 7·—; ріпак 11·50 до 11·75; льнянка —·— до —·—; горох до вареня 8·50 до 9·50; вика 7·80 до 8·50; бобик 6·30 до 6·50; гречка —·— до —·—; кукурудза стара —·— до —·—; хміль за 56 кільо —·— до —·—; конюшина червона 50·— до 65·—; конюшина біла 50·— до 65·—; конюшина шведска 60·— до 75·—; тимотка 22·— до 28·—.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Педопада. (Телефона ч. 527).